

מ"ת 36147/12/15 - מדינת ישראל נגד אופיר בנסדון

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 36147-12-15 מדינת ישראל נ' בנסדון(עציר)
תיק חיצוני: 409053/15

בפני כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת מדינת ישראל על-ידי יחידת תביעות ירושלים - עו"ד ר' קרדי
נגד
המשיב אופיר בנסדון (עציר) על-ידי עו"ד מ' עירוני

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

רקע וטיב המחלוקת

1. כפי הנטען בכתב האישום, ביום 10.9.15 מכר המשיב לסוכן משטרתי (להלן "השוטר") 2.1155 גרם קוקאין. ביום 29.11.15 מכר לשוטר 2.3969 גרם קוקאין. בגין מעשים אלה מיוחסות למשיב שתי עבירות של סחר בסם מסוכן.
2. ההגנה אינה חולקת על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בפיה טענת הפליה אשר עוסקת באחר בשם אייל מלכה (להלן "אייל"). נטען כי אייל שהינו בעל עבר פלילי בעבירות סמים הוא שסיפק בפועל את הסם, בעוד שהמשיב שימש כשליח, וכי אייל שוחרר ללא תנאים מגבילים. ההגנה הדגישה כי למשיב אין עבר פלילי ממין העניין, והתבקש שחרורו לחלופת מעצר טרם קבלת תסקיר שירות המבחן.
3. המבקשת טענה כי עניינו של אייל, אותו בכוונתה להעמיד לדין, שונה בתכלית. זאת, משאינו מעורב באישום השני ומשום שהראיות בנוגע לאישום הראשון מצביעות כי תיווך באופן חד פעמי בין השוטר למשיב ואינו עוסק בסחר בסמים. לגישתה מדובר בתיווך "ברף נמוך" שלא מצדיק את מעצרו של אייל. נוכח חומרת המעשים, הסיכון הנשקף מהם ועברו הפלילי של המשיב ביקשה המבקשת לעצרו עד לתום ההליכים.

דין והכרעה

4. האישום הראשון דן בעסקה מיום 10.9.15. מתיק החקירה הרלבנטי (שמספרו 409053/15) עולה מעורבות משמעותית של אייל בעסקת הסם. בדו"ח הפעולה של הסוכן מיום 10.9.15 ציין הלה כי הכיר את אייל במסעדה

עמוד 1

בבית שמש השייכת לאייל. אייל "הציע לי לקנות ממנו סמים". ביום האירוע התקשר אייל לשוטר ואמר לו "שומע אחי, יש קרבורטורים (קרבורטורים - הכוונה לסם מסוג קוקאין), עכשיו הגיע, אם אתה רוצה, אני יעשה לך את זה לפי 450 ₪ לאחד, אתה רוצה?" השוטר ענה שישאל את חבר שלו ואייל השיב "אחי אני מוכר אותם רק בחמישיות או בעשיריות אז תגיד לו". בהמשך שוחחו שוב תוך שהשוטר מזמין 5 "קרבורטורים" ואייל מזמין לפגוש אותו במסעדה ואומר "זה יוצא 2250 ₪". הסוכן ביקש הנחה ואייל סירב "בחוף יש יובש.. יחסית ליובש זה מחיר קטלני" והוסיף שניסה בעצמו את הסם והוא "קטלני". בדרכו של השוטר למפגש, התקשר אליו אייל והפנה אותו "לחבר שלי". בשיחה נוספת שאל השוטר האם אפשר לסמוך על ה"חבר" ואייל השיב "ברור אחי מה יש לך? זה שותף שלי, זה כל החיים שלו, זה העבודה שלו". בהמשך שלח אייל לשוטר מסרונים, שצולמו ותמונותיהם בתיק החקירה, ובהם מסרים כגון "תתקשר אליו עכשיו הוא מחכה לטלפון שלא ימכור לך את הקרבורטור תישאר תקוע" "זה הבנאדם דבר איתו הוא יודע שאתה צריך לבוא" וכן "זה שלו אחי" ו"שום מילה רק עשיתי לך טובה". לאחר מכן ולאחר תיאום טלפוני פגש השוטר במשיב ורכש ממנו את הסמים. לאחר העסקה טלפן אייל אל השוטר, שלא ענה. בהמשך התקשר השוטר לאייל ששאל אם הכל בסדר ונענה בחיוב, והוסיף "בפעם הבאה שאתה רוצה, אתה לא צריך אותי, דבר איתו ישירות".

5. בחקירתו, הכחיש אייל מעורבות בעבירת סם לרבות בתיווך לעסקת סם, והרחיק עצמו מהשוטר ומהמשיב. כשהוצגו לו המסרונים טען שמדובר במכירה של חלקי חילוף. המשיב, בחקירתו וכשנשאל לגבי אייל, שמר על זכות השתיקה (ש' 78 ואילך להודעתו).

6. הנתונים הקיימים לגבי אייל שונים מאלה שנוגעים למשיב, אשר ביצע בעצמו את מכירת הסם. לצד המסרונים "זה שלו אחי" ו"שום מילה רק עשיתי לך טובה", ואמירתו של אייל לסוכן לאחר העסקה כי בעתיד ידבר ישירות עם המשיב, קיים דו"ח פעולה נוסף של השוטר מיום 10.9.15, לפיו בביקור נוסף אצל אייל ביקש לרכוש ממנו חשיש ונענה "וואלה אחי, אמרתי לך אני לא מתעסק בזה, אני עושה לעצמי, אני בחיים לא ימכור סמים, פעם אחת ישבתי בכלא זה הספיק לי, פעם שעברה קישרתי אותך לחבר שלי שמתעסק בזה ואמרתי לך דבר איתו לא איתי". על רקע זה אני נכון לקבל, כי הראיות בנוגע לאייל מתמקדות בתיווך לעסקת הסם.

7. ועם זאת, קשה לקבל כי מדובר בתיווך "ברף נמוך", כטענת המבקשת. זאת בשים לב לדברי השוטר בדו"ח הפעולה לפיהם אייל הוא שהציע לשוטר לרכוש ממנו סמים, הוסיף והתקשר מיזמתו לשוטר והודיע לו שהגיע סם ושאל אותו האם הוא מעוניין, וצורת התבטאותו בשיחה זו ובשיחות העוקבות כמובא לעיל בהן הציג אייל את עצמו בפני השוטר כמי שנוהג למכור מנות סם "רק בחמישיות או בעשיריות" וכן דן עם השוטר במחיר הסם, סירב לתת הנחה במחיר והזמין את השוטר לפגוש אותו לצורך הרכישה. רק בהמשך שינה טעמו והפנה את השוטר אל המשיב אותו הציג כ"שותף שלי". אייל מעורב אפוא, מעורבות ישירה ומהותית, בעסקת הסם מושא האישום הראשון.

8. בחנתי גם את החומר הנוגע לאישום השני (עסקה מיום 29.11.15, תיק החקירה 518417/15) ואיני מוצא בו ראיות למעורבות של אייל בעסקה. לפי דו"ח הפעולה של השוטר הוא פגש במשיב ושאל אותו "יש משהו אחי? אני צריך להיום" והמשיב השיב "כן אחי דבר איתי יותר מאוחר" ונתן למשיב מספר טלפון חדש שלו (שמן הראיות עולה כי הוא רשום על שמו של אחר). בהמשך שוחחו וסיכמו על 5 מנות סם, תוך שהם משתמשים בקוד "גריי גוס" לציון קוקאין והמשיב נוקב במחירה של כל מנה: 450 ₪. לפי תיאום טלפוני הם נפגשו והעסקה בוצעה. מתיאור הביצוע בדו"ח הפעולה עולה כי במהלך המפגש השניים התמקחו על המחיר והכמות, כשבין היתר דרש המשיב תשלום גבוה יותר עבור אחת ממנות הסם שהייתה גדולה מן האחרות. התמונה היא של מוכר וקונה. לא נעלם מעיני כי המשיב

אמר לשוטר גם את המילים "אחי אני יכול להביא לך חומר זבל גם ב־300 ₪, יום חמישי גם לקחתי ממנו, הוא עשה לי את אותו מחיר". אך גם בדו"ח השוטר הנוגע לאישום הראשון ישנה התבטאות דומה הנוגעת למי שמספק סם למשיב ולא דווקא לאייל, מה עוד שהאמירה נאמרת בעיצומה של התמקחות. המכלול אינו מציג את המשיב כשליח של אותו אחר, אלא כמי שסוחר בסם אותו הוא רוכש מן האחר, בבחינת ה"ספק" שלו. אין ראייה לפיה האחר הוא אייל.

9. מצבו של המשיב שונה, אפוא, מזה של אייל, הן בטיב מעורבותו והן בכמות העסקאות. ועם זאת, אני מוצא ממש בטיעון שהעלתה ההגנה ואשר מבוסס על עקרון השוויון.

לא ארחיב בשאלת חשיבותו של עקרון זה. תחולתו בהליכי מעצר בפלילים הוכרה בפסיקה, בפרט במצבים בהם הועמדו לדין מספר מעורבים (ובענייננו - הוצהר שבדעת המאשימה להעמיד לדין את אייל) אך רק חלקם נעצר עד לתום ההליכים (בש"פ 7148/14 **כנאנה נ' מדינת ישראל** (14.10.12)). לא מדובר בשיקול בלעדי, ויש שידחה מפני שיקולים הגוברים עליו בעצמתם כגון מסוכנות בעצמה גבוהה, אך מדובר ב"טענה שראויה להיטען ולהישקל" (שם, פס' 11) ויש כי תוביל לשחרורו של אדם ממעצר (ראו למשל בש"פ 9132/10 **בן סעדון נ' מדינת ישראל** (28.12.10)).

10. במקרה דנן יש מקום לשקול את הפגיעה בשוויון, במסגרת מכלול השיקולים. גם אם קיים, כמפורט לעיל, פער במהות העשייה הפלילית בין המשיב לבין אייל, הרי שיש לשקלל עם פער נגדי הקיים במישור העבר הפלילי. בתיק החקירה לא איתרתי גיליון רישום פלילי של אייל, אך טענת ההגנה לפיה לאייל עבר פלילי בעבירות סמים לא הוכחה בידי המבקשת ונתמכת באמירתו הנזכרת לעיל של אייל לשוטר, לפיה ריצה מאסר והדבר "הספיק לו" ואינו עוסק עוד במכירת סם. מנגד, למשיב אין עבר פלילי בעבירות ממין זה. הרשעתו היחידה היא מבית משפט השלום לתעבורה בגין עבירות משנת 2010 של נהיגה בקלות ראש ובשכרות, בגין ריצה מאסר בעבודות שירות.

11. שילוב כל אלה מציג מצב דברים בו אייל, בעל עבר פלילי בתחום הסמים ומעורבות של ממש באחת העסקאות, שוחרר ללא כל תנאי מגביל, בעוד שהמשיב, שעברו אינו "מכביד" אך מעורב בביצוע שתי עסקאות סחר שווה במעצר, כשעל הפרק עתירה למעצרו עד לתום ההליכים. המדובר בפער משמעותי, אשר לשיטתי לא די בשוני שבמעורבות השניים בעבירות מושא כתב האישום כדי לבססו. יש לשקול סוגיה זו בין מכלול השיקולים הצריכים להחלטה.

12. הדבר מביאני לפסיקת בית המשפט המחוזי בירושלים אשר עסקה ב"פרשת הסוכן" הנוכחית, במסגרתה הוגש גם כתב האישום כנגד המשיב. השוטר הנדון ביצע עסקאות סם עם אנשים רבים, שבהמשך הועמדו לדין והתבקש מעצרו עד לתום ההליכים. ביום 20.12.15 קבע בית המשפט המחוזי (עמ"ת 38990-12-15 **מדינת ישראל נ' קוסובסקי**) כי בעבירות מעין אלה וגם כאשר הנאשם הינו צעיר ללא עבר פלילי, אין להורות על שחרור בטרם קבלת תסקיר מעצר (פס' 5 להחלטה). טרם אותה החלטה אושרו החלטות שחרור גם ללא הפניית המשיבים לשירות המבחן (עמ"ת 38261-12-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (18.12.15)); עמ"ת 38243-12-15 **מדינת ישראל נ' לוי** (18.12.15)). ואילו בערר מאוחר להחלטה בעניין **קוסובסקי**, שעסק במקרה בו הצטרף למסכת השיקולים שיקול של פגם בניסוח החלטה לעיכוב ביצוע שהוביל, כך נקבע, למעצר בלתי חוקי של מספר שעות, סבר בית המשפט המחוזי כי יש להורות על שחרור בטרם קבלת תסקיר (עמ"ת 41651-12-15 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (20.12.15)).

13. ברוח זו אני סבור, כי צירוף נתוניו של המשיב לשיקול ההפליה מאפשר, אם תוצג חלופה מתאימה, להורות על

שחרור ממעצר. המשיב הינו צעיר, שהרשעתו הקודמת אינה נוגעת לעולם הסמים ואין בה להגביר את הסיכון להישנות המעשים. אני ער לסוג הסם שנמכר, ועם זאת השילוב שבין נתוני המשיב לבין הקושי הנובע מן ההבדל הניכר ביחס האכיפתי כלפיו בהשוואה להתייחסות לאייל מצדיק, לטעמי, בחינת חלופה כבר בשלב זה.

14. אני רואה מניעה לבחון את החלופה באולם בית המשפט. כידוע, תסקיר שירות המבחן "נועד להיות כלי מסייע בידי בית המשפט, (ו) אינו בבחינת תסקיר-חובה". הוא מיועד רק ל"מקרים בהם לא ברור אם חלופת מעצר תסכון או שבית המשפט מתקשה לעמוד על קנקנה של החלופה הקונקרטית". כאשר "בית המשפט עצמו יכול לבחון את טיב החלופה ולעמוד על קנקנם של המפקחים והערבים... ההסתמכות 'האוטומטית' על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם שלא לצורך" (בש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.1.15)). לא מן הנמנע להוסיף כי במחוז ירושלים אורכת הכנת תסקירים כשלושה שבועות ולעיתים יותר, כך שהארכת המעצר עד לקבלתם היא משמעותית. בנסיבות הליך זה, אינני סבור שהדבר נחוץ.

15. אפשר להגנה להציע חלופה לבחינת.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ו, 22 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.